

КАЛОЯН - Калоян те моли!

ВАСИЛИЙ - Мога ли да откажа на тебе, Иваница? Ах, тежко е, чедо, когато трябва да преценим кой е прав, кое е по-нужно, накъде да прос-
треш ръка...

бавно
/ Ъблярите пушукат и ~~и~~ почват да се разотиват, след
като се покланят /

КАЛОЯН /гледа след тях / Ако сполуча ще ме провъзгласят за най-великия,
ако сбъркам - и последният от тях ще се нахвърли върху ми..

Но мигът който минава трябва да се улучва, както стрелата
която цели летящата птица. Отмине ли - никога не се връща.

ВАСИЛИЙ - Ти си смел, Иваница. А бог помага на смелите, защото те са
солта на земята.

/Излизат /